

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Libora Duľu na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2011 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **B. W.**, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn. PK – 2 T 10/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku bol obžalovaný podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 9. marca 2010, sp. zn. VII/2 Gv 7/10, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

ako vodič osobného motorového vozidla C. B., EVČ: L. dňa 12. januára 2010 v čase asi o 22.20 hod. za živým plotom, pri obecnom úrade v obci V. Ď. po tom, ako bol službukonajúcou hliadkou v zložení pppráv. Bc. M. Č. a pppráv. Bc. J. V., služobne zaradení

na Obvodnom oddelení Policajného zboru v K. vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie a premávku vozidla a aby sa podrobil dychovej skúške na alkohol, poskytol úplatok vo výške 70 eur tým spôsobom, že položil na príručný kufrík čiernej farby, ktorý sa nachádzal v batožinovom priestore služobného motorového vozidla K. EVČ: N., z ktorého chcel veliteľ službukonajúcej hliadky ppráp. Bc. M. Č. vybrať elektronický merač na alkohol A., 2 ks eurobankoviek, a to 1 kus 50 € bankovku číslo U. a 1 kus 20 € bankovku číslo V. a povedal, že „dobre, dobre“, s úmyslom vyhnúť sa vykonaniu dychovej skúšky na alkohol, ktorá následne s ním bola vykonaná s výsledkom 0,23 mg/l.

V zákonnej lehote určenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por. podala prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti tomuto rozsudku odvolanie.

V odôvodnení odvolania prezentovala názor, že trestná činnosť obžalovaného bola dostatočne preukázaná výpoveďami svedkov M. Č. a J. V., službukonajúcich policajtov, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný pri vykonávaní kontroly ponúkol finančnú sumu, pričom skutočnosť, že pri tom opakoval slová „zaplať pokuta“ nepreukazuje jeho úmysel zaplatiť pokutu, ale úmysel vyhnúť sa vykonaniu dychovej skúšky na alkohol. Bolo totiž preukázané, že tieto slová vyslovil až vtedy, keď bol uzrozumený s tým, že bude podrobený dychovej skúške na alkohol. Na druhej strane skutočnosť, že mu peniaze bezprostredne pred tým poskytol jeho čínsky priateľ, ktorý bol v tom čase prítomný, preukázaná nebola.

Prokurátorka vyjadrila názor, že napriek nepresnostiam vo výpovediach uvedených svedkov, svedkovi M. Č. sa dá uveriť, že obžalovaného v priebehu vykonávania kontroly o úradnom ďalšom postupe riadne poučil. I keď zákrok policajnej hliadky nebol vykonaný profesionálne, táto skutočnosť nemala vplyv na spáchanie trestného činu obžalovaným.

Vzhľadom na tieto okolnosti prokurátorka považuje rozsudok prvostupňového súdu za nesprávny a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. tento zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla, aby odvolací súd odvolaniu prokurátora vyhovel, napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil špecializovanému trestnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v predmetnej veci všetky potrebné, dostupné dôkazy, tieto potom následne náležite v zmysle zákonných intencií ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel tak k správne mu záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané, že predmetný skutok, ktorý bol obžalovanému B. W. kladený za vinu a ktorým mal naplniť zákonné znaky prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., je trestným činom, a preto obžalovaného v konečnom dôsledku podľa § 285 Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si v celom rozsahu osvojil závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonaným dokazovaním nebolo celkom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorého sa mal obžalovaný B. W. dopustiť je trestným činom.

Odvolanie prokurátora je odôvodňované najmä s poukazom najmä na výpovede svedkov ppráp. Bc. M. Č. a práp. Bc. J. V., príslušníkov Obvodného oddelenia PZ v K., ktorí v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní obžalovaného z korupčného konania, podľa jeho názoru z poskytnutia úplatku v sume 70 eur jednoznačne usvedčili.

Podľa názoru odvolacieho súdu treba predovšetkým konštatovať, že v danom prípade zo strany týchto policajtov vykonávajúcich predmetný zákrok voči obžalovanému, nebol zachovaný správny profesionálny prístup a taktiež ich postup nebol v súlade s príslušnými relevantnými normami upravujúcich postup polície pri vykonávaní dopravnej kontroly. Zo strany príslušníkov policajnej hliadky nedošlo k úplnému zákonnému poučeniu obžalovaného (v tom čase kontrolovaného vodiča s podozrením na požitie alkoholických

nápojov), členka hliadky počas kontroly sedela v prednej časti služobného motorového vozidla a k priebehu zákroku sa nevedela presne a jednoznačne vyjadriť. Rovnako aj vo viacerých tvrdeniach svedka M. Č. sú z hľadiska zisťovania skutkových okolností, ako aj z hľadiska otázky zavinenia obžalovaného, zrejmé viaceré rozpory, na ktoré správne poukázal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Tieto dôkazy nemôžu postačovať pre záver o vine obžalovaného tak, ako sa toho domáha prokurátorka úradu špeciálnej prokuratúry. Nejednoznačnosť a značná rozpornosť výpovedí týchto svedkov bez toho, aby boli tieto výpovede podporené ďalšími objektívnymi, hodnovernými a nepochybniteľnými dôkazmi tvoriacimi ucelenú a logicky vzájomne obsahovo korešpondujúcu reťaz dôkazov, vyvoláva vážne pochybnosti o možnosti ustálenia nepochybného záveru o tom, že obžalovaný žalovaným skutkom naplnil pojmové znaky prečinu podplácania.

Vykonané dokazovanie tiež potvrdilo pochybnosti o jazykových schopnostiach obžalovaného zo slovenského jazyka. Obžalovaný pochádza z Čínskej ľudovej republiky, ktorý už dlhšiu dobu žije na Slovensku a slovenský jazyk v bežnej hovorovej forme nepochybné na určitej úrovni ovláda. V priebehu trestného konania nebola však vyvrátená jeho obhajoba založená na tvrdení, že viaceré výrazy slovenského jazyka nepozná, resp. aj keď sú mu známe, ich významu celkom nerozumie. Je pravdou, že v prípravnom konaní, pred výsluchom dňa 13. januára 2010 prehlásil, že slovenský jazyk ovláda a tlmočníka si nežiada, avšak v ďalšom priebehu konania bol tlmočník z jazyka čínskeho do konania pribratý. Výsluch obžalovaného (v tom čase obvineného) dňa 4. februára 2010 bol už vykonaný za prítomnosti tlmočníka Mgr. S. V..

Svedok M. A.. zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu v podstate potvrdil obhajobu obžalovaného, najmä že tento viackrát opakoval policajtovi vykonávajúcemu zákrok slová „zaplat' pokuta“, a to aj po tom čo mu tento povedal, že „...ty ma chceš podplatiť“....

Neobstojí ani argumentácia odvolateľa založená na tvrdení, že obžalovaný mal úmysel vyhnúť sa vykonaniu dychovej skúšky na alkohol a slová „zaplat' pokuta“ vyslovil až keď bol uzrozumený, že bude podrobený skúške na alkohol, z čoho možno vyvodit' záver, že nemal v úmysle platiť pokutu, ale vyhnúť sa skúške na alkohol.

Vykonaným dokazovaním, a to nie len z výpovedí obžalovaného, ale aj z výpovede svedka M. A. vyplýva, že obžalovaný hneď na začiatku policajného zákroku sa priznal, keď na priamu otázku ppráp. Č., či „pil“ uviedol, že pred jazdou motorovým vozidlom vypil dve pивá. Z pohľadu týchto okolností sa nejaví celkom logickým, že by sa obžalovaný chcel prostredníctvom úplatku vyhnúť dychovej skúške na alkohol.

Vzhľadom na takúto dôkaznú situáciu aj odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade existujú viaceré pochybnosti vo vzťahu ku skutkovým záverom uvedeným v obžalobe prokurátora ako aj vo vzťahu k zavineniu obžalovaného, ktoré v zmysle platnej právnej praxe prvostupňový súd správne vyhodnotil tak, že v konečnom dôsledku obžalovaného B. W. podľa § 285 Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oslobodil.

Všetky tieto skutočnosti, v nadväznosti na všetky dôkazy vykonané v predmetnej veci boli pre odvolací súd dostatočným podkladom pre záver, aby odvolanie prokurátorky úradu špeciálnej prokuratúry nepovažoval za opodstatnené a dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej súvislosti opätovne zdôrazňuje, že v predmetnej veci neexistuje celá rada súvislých, presvedčivých a ničím nespochybných dôkazov, ktoré by tvorili ucelenú reťaz a na základe ktorých by bolo možné vyvodit' jednoznačný záver o vine obžalovaného B. W.. Vykonaným dokazovaním v priebehu celého trestného konania, nebola úplne a celkom jednoznačne vyvrátená obhajoba obžalovaného, ktorý spáchanie predmetného skutku od začiatku trestného konania popieral.

Na druhej strane, z hľadiska formálno-procesného postupu treba uviesť, že prvostupňový súd sa dopustil pochybenia, keď pri rozhodnutí o oslobodení obžalovaného použil nesprávne zákonné ustanovenie § 285 písm. a/ Tr. por. teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, namiesto správneho ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por., keďže z výsledkov vykonaného dokazovania je nepochybne zrejmé, že skutok sa síce stal, ale pre nedostatok subjektívnej stránky tento nie je trestným činom.

Odvolací súd uvedenú nesprávnosť neodstránil, keďže mu v tom bránila okolnosť absencie námietky odvolateľa v tomto smere, rešpektujúc zásadu obmedzeného revízneho princípu uplatňovanú v rámci odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 317 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo všetkých uvedených dôvodov oslobodzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, ktorý vychádzal zo zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ považuje za správny a zákonný, a preto odvolanie podané prokurátorkou Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. mája 2011

JUDr. Pavol T o m a n, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová